

HUNDJAGANDE TORNADO

Av: Kerstin Eriksson, c:a 1992-93

Matten och Hunden brukar gå till jobbet varje morgon. Sedan på jobbet tar Dagmatten över. Hon och Hunden åker hem till sig.

På eftermiddagen åker Dagmatten, utan hund, tillbaka till jobbet, och fortsätter med denna bisyssla. Då tar Daghussen över den viktiga uppgiften att underhålla Hunden tills Matten kommer och hämtar honom på kvällen. Och de är åter förenade, Matten och Hunden, efter en lång och arbetsam dag.

Men denna morgon hann inte Dagmatten åka iväg med Hunden, så Hunden fick lov att stanna kvar på jobbet ett par timmar. Matten jobbar i en butik. När Hunden är med henne i affären brukar hon spärra av lite provisoriskt, med en kartong eller liknande, så att Hunden endast har tillgång att röra sig bakom disken. Just denna morgon hittade Matten ingenting bättre än en liten pappskylt, cirka två decimeter hög, att spärra av med. Hunden kunde hur lätt som helst hoppa över den. Men han brukade stanna kvar bakom disken. I alla fall så länge Matten var kvar där.

Om Matten måste gå ut i affären för att hjälpa någon förvirrad kund, så var ju den lilla pappskylten bättre än ingenting för att visa var gränsen går. Matten tänkte inte på att en avspärrning har två funktioner: Funktion nr 1: Att förhindra Hunden tillträde ut till själva butiken. Funktion nr 2: Att förhindra kunderna eller rättare sagt deras barn tillträde in till Hunden. Denna ganska låga avspärrning fungerade endast tillfredsställande till funktion nr 1.

En mamma med två tillhörande barn, en liten pojke som mamman bar på och en åttaårig flicka, äntrade butiken. Flickans ben var fulla med spring. Så skulle kanske någon utomstående ha beskrivit henne. Mamman hade nog istället liknat henne vid ett litet sött yrväder. Matten kallade henne för en tornado!

Ganska snart upptäckte flickan att det fanns en HUND bakom disken. Hur lätt som helst hoppade hon vigt över pappskivan. Med utsträckta armar överföll hon Hunden som inte hann undan utan fick världens bamsekram. Hunden försökte smita iväg, men flickan höll i med ett stadigt grepp. "Du får inte vara bakom disken. Gå därifrån!", säger mamman till dottern. Men flickan bryr sig inte om sin mamma utan talar glatt om för Matten att hon också har en hund.

Mamman verkar inte bry sig heller att dottern inte brydde sig att lyda hennes uppmaning. Hon frågar istället Matten vilken skiva som är Michael Boltons senaste. Dottern fortsätter att tala om att de har en leonberger. "Jasså, du!", säger Matten till det åttaåriga yrvädet och visar sedan hennes mamma den senaste CD:n med Bolton.

Hunden har nu slingrat sig ur den våldsamma kramen, och försöker springa därifrån. Flickan är inte sen att springa efter i den lilla gången bakom disken.

Gången är cirka fem meter lång och full av hinder bestående av kartonger med CD, kassetter och annat som skall packas upp. Hunden blir jagad fram och tillbaka av ungen, som skrattar glatt hela tiden.

Matten är upptagen av flickans mammas frågor, men hon är lite orolig hur Hunden klarar av den lite pressade situationen. Barnet kanske är van med hundar, men Hunden har egentligen ingen större barnvana. Det värsta som skulle kunna hända, dock mot all förmodan, är att om Hunden blev helt inträngd i ett hörn, och nafsar i luften efter sin plågoande till människovalp för att markera att nu får det vara nog.

Hunden är ju inte en sån där robust utpräglad familjehund, som tål att man drar i öron och svans

hur länge som helst. Han är en liten mellanpudel visserligen något stor för en mellan. (45 cm i mankhöjd. Hela fem centimeter över idealhöjden. Hade han bara varit lite större hade han varit en extremt liten stor-pudel. Men det är ingen som bryr sig om hans storlek. Därför fortsätter vi istället med historien.)

Matten ser redan nu rubrikerna framför sig: "Gigantisk mördarhund lös i affär! Högg våldsamt 8-årig flicka åtskilliga bitt i ansiktet!" Bredvid rubriken är en söt liten bild på yrvädret när hon var två år. Bilden är tagen precis när hon får sitt lördagsgodis (som naturligtvis är utanför bild). Barnet ler så oskuldsfullt och vackert. Sedan en liten skiss på hur barnet blev överfallen av den arga mördarhunden. (Som i själva verket aldrig rörde barnet. Men man vet ju hur många journalister tycker om att överdriva "något".)

Matten ser att Hunden klarar galant av plågoanden. Han har upptäckt att han är mycket snabbare och smidigare än henne. Han hoppar lätt över kartonger, som hon måste väja för. Plus att han då och då får lite andrum när yrvädret springer bort och tittar efter tecknade barnvideos som hon tydligen blivit lovad av sin mamma.

Mamman fortsätter lugnt att bombardera Matten med frågor om olika CD:s. Matten har fullt sjå att svara samtidigt som hon kollar läget i hundjakten. Emellanåt säger mamman till "sin lilla älskling" att hon inte får vara där bakom disken. Sedan fortsätter hon titta på CD utan att se om ungräket går därifrån.

Nu tänker mamman betala. Innan de kom in i butiken höll Matten på att märka upp CD. Disken är full med prislappar och tre höga travar med nyinkomna CD. Därtill nu mammans snart nyinköpta skivor samt en tecknad videofilm.

Åttaåringen är inte endast något livlig utan också mycket otålig. Hon vill ha sitt videoband - NU!

Men hon når inte upp till det för det råkar självklart ligga bakom alla CD-travarna. Flickan går bakåt för att ta en halvmeters sats, för att hoppa upp på disken, så att hon når bandet. Matten som ser vad som kommer att hända, kastar sig över CD-högarna och skyddar dom med sin bara kropp.

Orkanvädret får otroligt nog tag i sin videofilm utan att något rasar. Mamman tittar till på Matten, efter det att hon har räddat det som räddas kan. Matten kan inte riktigt utläsa om mamman är arg på henne, efter det att hon så öppet visat att hon oroade sig för CD-högarnas väl, eller om mamman försöker utläsa om Matten är sur på henne istället och hennes "lilla älskling". "Jag är van med barn. Jag vet hur de är", säger Matten för att släta över den lilla incidenten. Mamman säger "Hej!" och går därifrån.

Matten följer henne spánt med blicken. Mamman och yrvädret är till slut utom synhåll.

Matten tar fram en stege, och sätter sig på den med en suck. Hon pustar ut ett slag. Hunden lägger sig på sin favoritplats. Han lägger dock inte ned huvudet, utan lystrar och vädrar i luften för att vara mer beredd om det kommer en ny hundjagande tornado!